ఊహాగానాలు

'టిక్కెట్ ప్లీజ్' అన్నాడు కండక్టరు.

అందరిదగ్గరా 'టికెట్' అంటూ దాచిన సొమ్ము తిరిగి యిమ్మన్నట్టు గద్దించిన అతను పొంగుతున్న పాలమీద నీటి చుక్కలు పడ్డట్టు ఒక్కసారి చల్లబడిపోయి 'ప్లీజ్' అనే తోక తగిలించగానే ఆ ప్రత్యేక గౌరవంపొందే అదృష్టం కొందరికే వుందన్న సంగతి అవగాహన అయ్యే వుంటుంది. అందులో అందమైన అమ్మాయిలు రాకుండా వుంటారా?

పెక్కు మాటలేల?

సాంబాని కెదురుగావున్న సీట్లో కూర్చుని బస్సు కుదుపులో కూడా తన్ను తాను మరచి 'రచన' చదువుతున్న అమ్మాయి వులిక్కిపడింది. పర్సుతీయటానికి గాజులు జాకెట్టులోకి చెయ్యిపోనిచ్చింది. అంతే!...కౌతుక ముసుగులో కరిగిపోతూన్న ఆ లేడికళ్లు ఏ రాక్షసుడో తరుముకొస్తున్నట్టు బెదరిపోయి అటూ ఇటూ చూశాయి. సన్నగా, పొడుగాగా వున్న ఆ వేళ్లు పుస్తకంలో పేజీలన్నిటినీ ఒక్కసారి తిప్పివేశాయి. శత్రువుల చేజిక్కిన రాకుమార్తెలా చూసింది. 'అయ్యో!...నా పర్సు ఎవరో కొట్టేశారు' అంది కోయిలకంఠంతో. అందరూ గొల్లుమన్నారు.

'అందరూ తమ తమ దంత సముదాయపు సౌందర్యాన్ని ప్రదర్శించారు. బాగానే వుంది. కాని తనతోబాటు ఒకే తరగతిలో చదువుతూన్న ఈ సాంబమూర్తి కూడా తన్ను వేళాకోళం చేయటమేనా? తోటి విద్యార్థి సన్నభావం పిసరంతైనా లేదు.'

ఇదీ ఆమె హృదయంలో చెలరేగిన భావ తరంపరల సారాంశం. 'పట్నం కనక దొంగ లెక్కువగా వుంటారండి. మనం ప్రతివాడి మీద వోకన్ను వేసి వుంచాలి.' అని వుచితంగా సలహా యిచ్చాడు కండక్టరు. ఆమె పుస్తకం మూసింది. 'శారద' అని ఇండియన్ ఇంకుతో పెయింటు చేయబడిన అక్షరాలు కొట్టొచ్చినట్టు కనపడ్డాయి. బస్సు విడిచి దిగిపోదామని నిలబడింది. 'మరేం ఫరవాలేదు. టిక్కెట్టు నేను తీసుకుంటాను. మీరు మరోవిధంగా భావించవద్దు.' అన్నాడు సాంబం (పదిసార్లు తనలో రిహార్సలు చేసుకుని.)

శారద అతని సాయాన్ని మొదలంటా తుంచివేసేదే! కాని పావుగంటలో కాలేజీ చేరుకోవాలి. అదికాక, బస్సు తన స్వంతమైనట్టు ఇంతసేపూ ధీమాగా ప్రయాణం చేసి ఇప్పుడు దిగిపోతే ఎలా? అందుకని సగం మనసుతో ముళ్ళమీద కూర్చున్నట్టు కూర్చుంది.

ఆ బస్సులోవున్న ఇద్దరు ముగ్గురు 'రోడ్ సైడ్ రోమియోలు,' 'ముసిముసి నవ్వులు,' 'వెకిలి నవ్వులు' లాంటి కొన్ని మచ్చుతునకలు ప్రదర్శించారు. అయిదు నిమిషాల్లో ఇద్దరూ కాలేజీ మెయిన్ గేటు దగ్గర వున్నారు.

'థాంక్స్!...మీ రెండణాలూ రేపు వడ్డీతో సహా తిరిగిస్తానులెండి...అలా విరగబడి నవ్వవలసినంత హాస్యం ఇందులో లేదు' అంది. ఆ మాటల్లో వీసె గుంటూరు మిరప

ఆర్. ఎం. చిదంబరం

కాయలకారం కనబడింది. 'క్షమించండి... నేను నవ్వటం అనుకోకుండా జరిగింది. మీకు కలిగిన అపదకు ఎవ్వరూ నవ్వలేదు. మీరేమీ భావించకుండావుంటే, అంతటి సురక్షితమైన స్థానంనుండి పర్సు దొంగలించటానికి ఏ మగాడికి ధైర్యంవచ్చిందని—ఒకవేళ పర్సు ఇంటిదగ్గర మర్చిపోయుంటారు.'

సాంబం తాపీగా జవాబివ్వగానే శారద నాలిక్కరచుకుంది.

'నా కోపాన్ని ఉపసంహరించుకుంటున్నాను' అన్నట్టు అతనికేసి ప్రసన్నంగా చూసి వెయిటింగ్ రూంవైపు కదిలిపోయింది. ఆమె నడుస్తుంటే ఉదయ సూర్యకిరణాల కాంతిలో విచిత్రవర్ణాలలో మెరసిపోతూన్న ఆమె సిల్కుచీరవంక కన్నార్పకుండా చూశాడు.

సాంబం గర్వంగా నవ్వుకున్నాడు. శారదతో మాట్లాడాలని ప్రయత్నించి విఫలులైన కాలేజీ విద్యార్థులపేర్లు నలభైపేజీల పుస్తకంనిండా వ్రాయవచ్చు. అలాంటి శారద తనతో మాట్లాడటం లఘువృత్తఖండమైతే ఆమెకు తను సహాయం చేయగలడం గురువృత్తఖండం. శారద తల్లిదండ్రుల్ని గురించి అతనకేమీ తెలియదు. అవన్నీ నెమ్మదిగా తెలుసుకోవచ్చు. అతనికి క్లాసులో, చివరిగేలరీలో ఎడంపక్క మూలకూర్చోటం అలవాటు—దానికి కారణమేమిటని ముగ్గురు నలుగురు మిత్రులు అతన్ని గుచ్చి గుచ్చి అడిగారు. అక్కడ కూర్చుంటే తనకు 'నల్లబల్ల' స్పష్టంగా కన్పిస్తుందని వివరించినా అసలురహస్యం వేరు. అక్కణ్ణుంచి పెద్దతలకాయల ఆటంకం లేకుండా శారద అద్దంలో ప్రతిబింబంలా స్ఫుటంగా కనిపిస్తుంది. ఆమెను చూస్తూకూర్చోటం (పెద్దలదృష్టిలో కలి ముదురుతున్నందుకు చిహ్నమైనా) ఓ గొప్పఅనుభవం. ఎలాగూ సందర్భం దొరికింది. ఇంక ఆమెతో స్నేహాన్ని అభివృద్ధి చేసుకుని చివరకు వివాహంచేసుకోవాలి. ఇరవయ్యో శతాబ్దంలో వుండికూడా పెద్దలు నిర్ణయించిన 'బొమ్మకు' తాళికట్టటం అతనిదృష్టిలో అపరాధం.

ఆ వేళ కాలేజీనుండి సాంబం ఆఫీసుకు వచ్చేసరికి పదకొండున్నరైంది. అప్పటికే మేనేజరు వచ్చివుంటాడని అతనికి తెలుసు. 'మిస్టర్ రోల్' ఆయనదగ్గరే వుంటుంది కనక అక్కడకువెళ్ళక తప్పిందికాదు.

సాంబాన్ని చూడగానే మేనేజరు సీతాపతిగారు తలెత్తారు.

"ఏంనయ్యా!...మిస్టర్ సాంబమూర్తీ! నీ చేతిగడియారం వార్ క్వాలిటీ గడియారంలావుందే! అయినా ఇంతటి సువిశాలమైన పట్నంలో నీకు టైం తెలియకపోవటం ఎనిమిదో చిత్రం," అని ఉరిమారు.

సాంబం దివాలాతీసిన మొంహపెట్టి 'క్షమించండి. కాలేజీ విడిచిపెట్టాక సరిగ్గా ట్రెయిన్ అందలేదు' అన్నాడు.

'సరే!...ఏదో మనవాడివికదాని ఆదరించి వుద్యోగం యిచ్చాను. నువ్వుతిన్నగా నడచుకోకపోతే నల్లటోపీ తగిలించవలసి వుంటుంది - ఇదే చివరి హెచ్చరిక!'

'బ్రతుకు జీవుడా!' అని పిల్లిలా బయటపడ్డ సాంబం సింహంలా తన టేబులు ముందుకూర్చుని ఏదో లెటర్ టైప్ చెయ్యబోయాడు. కాని ఖర్మ!...కీబోర్డు నిండా శారద ప్రతిబింబాలు కనిపించాయి. ఛీ!... ఏమిటి తనకీ చంచలత్వం! ఏదో కొకవిధంగా అన్నీ పూర్తిచేసుకుని సంతకాల కోసం ఆయనదగ్గర కెళ్లాడు. ఆయన ఒక్కొక్క వుత్తరం చదువుకుని ఎర్రసిరా గీతలుగీసుకుంటూ వెళ్ళారు. అందుకు సమాంతరంగా ఆయన నుదుటిమీద కూడా గీతలు వస్తు

ఊహాగానాలు

పోతూవున్నాయి. సాంబానికి అమాంతం ఆయన్ని మింగేయాలనిపించింది. కాని రెండువందల పైచిలుకు పౌనుల బరువున్న ఆ మనిషిని మింగటమెలా?...నల్లగా నున్నని శివలింగంలా-దుక్కలావున్నారు. కళ్ళల్లో క్రూరత్వం తాండవమాడుతూంది. ఆకంపెనీ ఓ జర్మనీ ఆసామిది. అతను పక్కపళ్ళుగా చీపురుపుల్లలా 'ఫుఫ్' అంటే వందపళ్లీలు కొట్టేటట్టువుంటాడు. అందుకే నున్నని ఏనుగులావున్న సీతాపతిగార్ని చూసి జడుసుకుని 'నువ్వు మేనేజరుగా వుండు బాబూ!' అనివుంటాడు. ఇది సాంబం అల్లినకథ – ఎవరు నమ్మినా, నమ్మకపోయినా అతను విశ్వసిస్తాడు.

'ఇదుగో మిస్టర్!...నీ ముద్ర ఎక్కడ స్వైరవిహారం చేస్తోందయ్యా? దాన్నిపట్టి యీడ్చుకురా. ఇవన్నీ రీటైపుచేయి'

ఈసారతనికి కళ్ళమ్మట నీళ్ళు తిరిగాయి. ఎందుకో, తనెంత కష్టపడిపనిచేసినా చివాట్లు తప్పవు – అయినా ఆయనకు తను చేసిన 'అవ్యక్త అపరాధ' మేమిటి? తను మార్నింగు క్లాసుకువెడుతూ కాలేజీలో ఇంటరు చదవటం ఆయన కిష్టంలేదా?...

ఆలోచించి ఆలోచించి అమాంతం పూరుకున్నాడు.

2

తరువాత రెండు రోజుల వరకూ శారదతో మాటాడటానికి తగిన అవకాశం దొరకలేదు. నాలుగోనాడు అతను కాంపౌండులో అడుగుపెట్టగానే మిత్రుడొకడు ఎదురుపడి 'సాంబశివా! ఈమధ్య చాలా హుషారుగా కనిపిస్తున్నావు. ఏదో రహస్యంవుంది... అదిసరేకాని మెట్రోలో కొత్త సినిమా గురించి వినేవుంటావు. నిన్న నేను రెండు టిక్కెట్లు అడ్వాన్సు బుకింగ్ తీసుకున్నాను. కాని వెంటనేరమ్మని నాన్నగారు టెలిగ్రాం యిచ్చారు. ఈ టిక్కెట్లు అమ్మిపెట్టాలి' అనడిగాడు. సాంబం 'సరే' నని తీసుకున్నాడు.

తలవంచుకుని ఆలోచిస్తూ నడుస్తుంటే నవ్వుదొంతరలు గిలిగింతలు పెట్టాయి. తలెత్తి చూశాడు. అదుగో! సినిమాలోలాగ అప్పుడే 'విలన్' తయారు. శారదా, రమణా నవ్వుకుంటూ వస్తున్నారు. ఇద్దరిమధ్యా రెండడుగుల ఎడంకూడా లేదు. సాంబం సలసల కాగే నూనెలో ఈదులాడుతున్నట్టు ఫీలయ్యాడు. విజయపతాకం ఎగురవేద్దామనుకుంటుంటే ఈ ఋణసంఖ్య లేమిటి?

'గుడ్‌మార్నింగ్ మిస్ శారదా!...మీ రెప్పుడు వచ్చారు? మీకోసం బస్‌స్టాప్ దగ్గర పావుగంట వేచివున్నాను. ఏదైనా మారువేషంలో వచ్చారా ఏమిటి?'

'సారీ!—ఇంక సిటీబస్‌లో వెళ్ళకూడదని శపథంపట్టాను. మహా న్యూసెన్సుగా వుంది. 'రమణ ఎలాగూ కారులో వెడుతున్నాడు కనక నువ్వూ అతనితో వెళ్ళు'— అని నాన్నగారు శాసించారు. సరే—ఈ పీడన వదలుతుందని అతనితోపాటు కారులో రావటానికే నిర్ణయించుకున్నాను.'

సాంబం మూడవుమ్నలే ఆముదంతాగాడు. అతని మొహం వయాపైసంతయింది.

'అయితే రమణను మీకు బాగా తెలుసా?' అనడిగాడు. ఆ ప్రశ్న విని రమణ, శారద ఒకరివంక మరొకరు చూసుకుని ముసిముసిగా నవ్వుకున్నారు.

'మీ ప్రశ్న మరీ విచిత్రంగా ఉంది. చిన్నప్పట్నుంచీ ఇద్దరం కలిసి మెలిసి పెరిగాం' అన్నాడు రమణ.

'ఇంక చాలు. అనుమానం పెనుభూతమన్నట్టు ఆయన విపరీతార్థాలు తీయగల' అని శారద ఆ విషయాన్ని తుంచివేసింది.

'మెట్రోలో కొత్త పిక్చర్ వచ్చింది', అన్నాడు సాంబం ఏదో కోటనువట్టటానికి వ్యూహం పన్నుతూ.

'అవును. ఇవేళ ఆఖరురోజు కూడా. టిక్కట్ బుక్ చెయ్యమని రమణతో చెప్పాను, కానతను వినిపించుకోలేదు. నిజానికి నా కది హిమాలయ పర్వతంఅంతటి ఆశాభంగం.' కాటుక కళ్ళ లోయాను నల్లదనం ముఖంనిండా వ్యాపించింది.

'నేను రెండు బుక్ చేశాను. ఒకటి మీరు తీసుకోండి.'

'థాంక్స్' అంది తీసుకుంటూ.

'మూడు గంటలకుషో. మర్చిపోకుండా నేదిన్ని కూడా వరదతం చేయకండి' అని చిన్న జోక్ విసిరి క్లాసుకు చక్కాపోయాడు.

రమణ తన్ను మోసం చేస్తాడేమో నన్న భయం, ఈర్ష్య అతన్ని ఒకవంక పీడిస్తూనే వున్నాయి. ఆయినా సినిమాలో శారదను కలుసుకోటం తప్పదు కనక ఆమెను తన వైపుకు తిప్పుకోవచ్చు. ఇంతమా తను ఏ అవినీతికార్యమూ తలపెట్టలేదు. తన ప్రణయం వివాహంతో సుఖాంతం కావాలన్నదే తనకోరిక-సినిమాకు వెళ్లాలంటే ముందు ఆఫీసులో సెలవు సంపాదించాలి. తిన్నగా వెళ్ళి సీతాపతిగారి ముందర నిలబడ్డాడు.

'ఏమిటి విశేషం?' అనడిగా రాయన.

'తలనెప్పి దంచేస్తోందండి.' కంఠ ధ్వనికి వణుకు చేర్చి, ముఖానికి అష్టవంకరలూ సరిదిద్దుకుని ఓ చెయ్యి తలమీద వుంచుకుని అభినయిస్తూ అన్నాడు.

'అలాగా!...అనాసిన్ మాత్రలు మింగవయ్యా!'

'జ్వరంకూడా వుందండి.'

'అవును. క్లైమేటు బాగాలేదు. రెండో ఫ్లోరులో డాక్టరు వున్నాడు. అటెన్షను చెయ్యకు.'

'అది కాదండి...మరి...మరి...'

'ఆగిపోయావేం? కొత్త పెళ్ళికొడుకులా ధీమాగా చెప్పవయ్యా!'

'ఇవేళ సెలవు కావాలండి.'

అతన్ని భస్మంచేస్తున్నట్టు ఓమాటు చూసి 'సరే!...ఈ మాయదారి జ్వరం అనుకోకుండా వచ్చిపడుతుందిగామాలు!' అని పురిమారు.

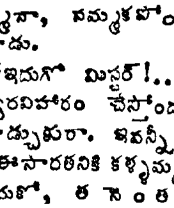

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

నీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవునదిన్నీ, నీ సరియైన చర్యనుగురించిన్నీ నీవు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డుపైన నీకు యిష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, నీవు వ్రాయు తేదీ, వేళ వివరములున్నూ, నీ సరియైన చిరునామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపుము.

జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, నీవు కార్డు వ్రాసిన తేదీ లగాయతు 12 మాసములలోను నీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, నీ వ్యవహారములో నీకు జయము కలుగునో, నీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశగమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాద్రవ్యలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్టగ్రహము లేవయినా వున్నయెడల శాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపైన పంపబడును. మేము పంపిన భోగట్టా మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల పైకము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. DevDutt Shastri, Raj Jyotishi (WP-13) Jullundur City.

3

సాంబం ఉత్సాహంతో తన గదికివెళ్ళి అద్దాయికంటె ఎక్కువగా ముస్తాబై రెండూ నలభైఅయిదుకు మెట్రో చేరుకున్నాడు. అతని కళ్ళు శారదకోసం గాలించాయి. కాని ఆమె జాడ ఎక్కడా లేదు.

రమణే అతన్ని విష్ చేశాడు.

'సారీ!...మిస్టర్ సాంబం! శారద తన తొందరవల్ల రాలేకపోయింది. ఆమె అనుమతి మీదట ఆ టిక్కెట్టు నేను సద్వినియోగపర్చుకుంటున్నాను. రండి...ఇద్దరం కలిసి పిక్చర్ ఎంజాయ్ చేద్దాం' అన్నాడు.

సాంబానికి అతని కాళ్ళూ చేతులూ విరగ్గొట్టి వాటితో ఆడుకోవా లనిపించింది. కాని తను భీమసేనుడు—అతను జరాసంధుడు కారుగా! ఎలాగో వోకలాగ రెండున్నర గంటలూ థియేటర్‌లో ఏడుస్తూ కూర్చుని ఇంటిముఖం పట్టాడు.

రాత్రంతా ఈ 'హైరోడ్ క్రావింగు రాస్కల్' రమణ గురించే అతని ఆలోచనలు. అతన్ని ఏవిధంగా ఓడించటమని—

మర్నాడు వందసార్లు పరీక్ష తప్పిన మొహంతో ఆఫీసులో అడుగుపెట్టాడు.

'మిమ్మల్ని మేనేజరుగారు వెంటబెట్టుకు రమ్మన్నారు' అంటూ ఆఫీసు ప్యూను స్వాగతం పలికాడు.

'నువ్వు మోసుకెళ్ళక్కర్లేదు. నేనే వస్తున్నా-' అంటూ ఆయన ముందు హాజరయ్యాడు.

'ఒంట్లో సులువుగా వుందా? విశ్రాంతి తీసుకున్నావా?' అని తాపీగా అడిగారు.

'ఇప్పుడు కొంత నయమండి' అని పలికాడు. తుఫానుకు ముందు సముద్రం ప్రశాంతంగా వుంటుందన్నట్టు ఆ నవ్వు వెనక ప్రళయాలు దాగివున్నాయని అతనికి తెలుసు.

'మెట్రో థియేటర్‌లో తలనొప్పికీ, జ్వరానికీ మందిచ్చి చికిత్స చేస్తున్నారన్న సంగతి నా కింతవరకూ తెలియదుసుమా! నీ మూలంగానైనా తెలిసింది.'

'సుడిగుండంలో చిక్కుకున్నానురా!' అంటూ స్వగతం పలికి, 'క్షమించండి' అంటూ సాగదీశాడు.

'ఎన్నిసార్లయ్యా ఈ వెకిలినవ్వు చూసి నిన్ను క్షమించేది? ఈ క్షణంలో నిన్నెందుకు డిస్‌మిస్ చెయ్యకూడదని అడుగుతున్నాను.'

సిగ్గుతో తల వంచేసుకున్నాడు.

'ఈ మాటిలా ప్రవర్తించావంటే!' అంటూ టేబిలుమీద గుద్దారు. పక్కనున్న కాలింగ్ బెల్ హడలిపోయి నోరు తెరిచింది. సాంబం బయటకొచ్చాడు. తనకూ, మేనేజరుకూ మధ్య ఏ సి. ఐ. డీ పని చేస్తున్నాడో అతని కర్థంకాలేదు. సాయంత్రం

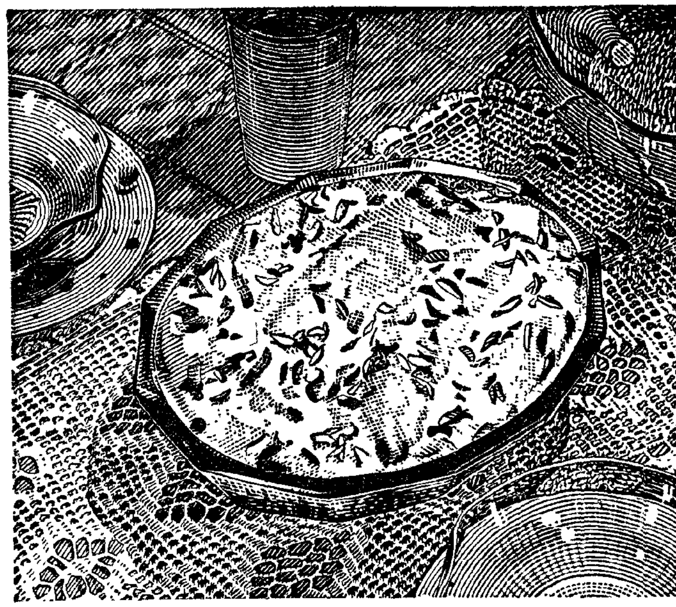

అరటి పండ్ల గుజ్జుతో కొత్త ఫలహారము

నిలువునా సగముగా కోయబడిన 6 పెద్ద అరటిపండ్లు, కస్టర్డ్ (బ్రౌన్ అండ్ పాల్సన్ కస్టర్డ్ పౌడర్‌తో తయారుచేయబడినది). స్ట్రాబెర్రీ జామ్. 1 కప్పు క్రీమ్.

ఒక అరటిపండు సగం ముక్క మీద జామ్ పూసి, రెండవ సగము ముక్కను దానిపైనుంచి రెండున్నూ మెల్లగా అద్ది, ఒకటిపై నొకటి దప్పుగా గాజు గిన్నెలోవేసి దానిపైన కస్టర్డును పోసి, క్రీమును చిక్కని గుజ్జుగా అగునట్లు చిలికి మీద పోయండి. దానిపైన బాదము పప్పుగాని లేక పిస్తా అనుసార పప్పు గింజలనుగాని పొదగండి.

ఆరోగ్యమునకు సులభ సాధనం

పిల్లలందరూ మీగడవంటి, రుచియైన, ఆరోగ్యకరమగు కస్టర్డును ఇష్టపడుదురు. అది ఆరోగ్యమును గలిగించు పాలతో నిండియున్నది. బ్రౌన్ అండ్ పాల్సన్ కస్టర్డ్ పౌడర్ శుద్ధమైన కాయగూరలనుండి తయారుచేయబడినట్టిది అని జ్ఞాపకముంచుకోండి. మీరు సరకులను కొనుటకు బజారుకు వెళ్లునప్పుడు, బ్రౌన్ అండ్ పాల్సన్‌చే తయారుచేయబడిన ఇతర రకముల పదార్థములైన — రైస్లి, పేటెంట్ కార్న్‌ఫ్లవర్, బ్లమాంజ్ కోసం చూడండి.

ఉచిత ఉల్లాసకరమైన కొత్త ఫలహారముల పుస్తకము, కోసం దిగువ ఫారమ్‌ను పూరించి పంపండి.

ఆంగ్ల, భాషలోనున్న మీ ఉచిత ఫలహారముల పుస్తకమును దయచేసి నాకు పంపుడు.

నా పేరు..

నా చిరునామా..

....

తపాలా ఖర్చుల నిమిత్తం 15 నయాపైసల తపాలా బిళ్లలను నేను ఇందులో జతపర్చియున్నాను

డిపార్టుమెంటు A P W కార్న్ ప్రాడక్ట్స్ కో. (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి.
పోస్టు బాక్సు నం. 994 బొంబాయి—1

కార్న్ ప్రాడక్ట్స్ కో., (ఇండియా) ప్రయివేట్ లి.,

ఏజెంట్లు : పారీ అండ్ కో., లిమిటెడ్.,

★ ఊహాగానాలు ★

ఇంటికి తిరిగివెడుతుంటే శారద ఎదురైంది-చూడనట్టు వెళ్ళిపోయాడు. కొంత వుదాసీనత ప్రదర్శించి ఆమెను వంచాలని వూహాగానం చేసుకున్నాడు.

4

సాంబం ఆశ్చర్యసముద్రంలో మునిగి ఉక్కిరి బిక్కిరై పోయాడు. సీతాపతిగారు తన్ను పిలిచి ఆదరంగా ఎదురుగా కూర్చోబెట్టుకుని కాఫీ తెప్పించి తాగమన్నారంటే ఏమనుకోవాలి? 'సాంబం!...నువ్వు చాలా మంచివాడివి పాపం! కష్టపడి రాత్రింబగళ్ళు ఎండనక, వాననక పనిచేశావు. అటువంటి నిన్ను పనిలోంచి తప్పించటానికి బాధకరంగా వున్నా తప్పనిసరి-ఈ ఆరకప్పు కాఫీతాగి కాస్తిమీద గుడ్డేసుకుని బండి కెక్కితివ్వ,' అని సీతాపతిగారు సానుభూతి చూపడానికే తన్ను పిలిచారని నిర్ణయించుకుని ఎదురుగా కూర్చున్నాడు. 'సాంబం!....కంగారు పడకు. ఇంత కాలంగా నేను చేసినదంతా నీ సహనానికి, మంచితనానికి పరీక్ష-నువ్వు నాకు నచ్చావు. రేపు నా రెండో అబ్బాయికి పుట్టినరోజు నువ్వు భోజనానికి వుండేట్టు పొద్దున్నే రావాలి. ఇదుగో ఎడ్రసు-డిజప్పాయింటు చెయ్యకుసుమా!' అన్నారు.

సాంబం సంభ్రమాశ్చర్యాలతో కృతజ్ఞత చెప్పటంకూడా మర్చిపోయాడు.

ఆ మర్నాడు అతిజాగ్రత్తగా 'మేకప్' చేసుకుని తొమ్మిది గంటలకు తంచనుగా సీతాపతి గారింట్లో వాలాడు. మొత్తం మూడుగదులు. అందులో ఒకటి డ్రాయింగ్ రూం-ఓ అమ్మాయి సుస్వాగతం పలికింది. అమావాస్య చీకటిని సహితం వెక్కిరించే శరీరచ్ఛాయ. మానవత్వాన్ని అపహరించే చిరునవ్వు.

'బచ్చాం భో!...ఇంతవరకూడయ్యాల్ని గురించి వినటమే కాని చూడలేదే!' అనుకున్నాడు సాంబం. భోజనాలయ్యాక వెంట తీసుకొచ్చిన పుస్తకం బహూకరించాడు.

'అమ్మాయ్!...పెద్దబ్బాయి ఎప్పుడు వస్తానన్నాడు?'

'అక్కయ్యా, అన్నయ్యా మూడు గంటలకు వస్తామన్నారు.'

సాంబానికి అర్థమైంది. ఆ అమ్మాయి సీతాపతిగారి పుత్రికా రత్నమన్న మాట. ఆయన శివుడి ముందు కాపలా కాసే నంది విగ్రహమైతే ఆ అమ్మాయి ఆయన భూతగణాల్లో ఒకతె.

'అయితే సాంబం!...నువ్వు మీ నాన్నా కలిసే వుంటున్నారని విన్నాను. ఓ మాటు ఆయన్ని వచ్చి నన్ను చూడమనవోయ్, ఆయనకు కబురు పంపించాననుకో-మీ కులగోత్రాలు తెలుసుకున్నాను... అమ్మాయ్! మంచినీళ్ళు' అన్నారు.

సాంబం గుండెల్లో మూడు మణుగుల రాయి పడింది.

సీతాపతిగారి ఎత్తు-చిటికెలో అర్థమైంది. ఆ 'దక్కి నీ'ని తన మెడకు ఇనుపగొలుసుల్తో బంధించటానికి మంత్రాంగం జరుగుతుందన్న మాట.

ఆ అమ్మాయి నీళ్ళు తీసుకొచ్చింది గ్లాసులో.

సాంబం తక్కిన అంది పుచ్చుకుని గ్లాసు ఖాళీ చేశాడు.

అతనింటి కొచ్చేసరికి ఆరు దాటింది. సాంబం తండ్రి అతని కోసం ఎదురుచూస్తూ నిలబడ్డారు.

'అబ్బాయ్!...మీ మేనేజరుగార్ని గురించి విన్నాను. ఆయన అమ్మాయిని నీకిచ్చి వివాహం జరిపించాలని ఇందాకా రాయబారం వచ్చింది. ఏమంటావ్?'

సాంబం కోపంగా చూశాడు.

'అటు సూర్యుడు ఇటు పొడిచినా ఆ అమ్మాయిని చేసుకోటం జరగని పని. మీరు ఏమీ ఎరగనట్టు వూరుకోండి. అంతా నేను చూసుకుంటాను.'

రాత్రి తొమ్మిది గంటల దాకా యోచించాడు. ఎలాంటి ఆలోచనా తట్టలేదు. అక్కడికి రెండుఫర్లాంగుల దూరంలోవున్న ఓ మిత్రుడి దగ్గిరకి వెళ్ళాడు. అతనూ సాంబం ఒకే కంపెనీలో పనిచేస్తున్నారు. అతనికీ, సీతాపతిగారికీ నిసతైన బంగారంలాంటి స్నేహం వుంది. సాంబం తన కథంతా పలువలు చిలవలతో వర్ణించాడు.

'మరేం ఫరవాలేదు. ఆయనకు నీ మీద అసహ్యం కలిగేట్టు చేస్తాను.' అని అభయహస్తం చూపెట్టాడు మిత్రుడు.

'అంటే?...మర్నాడే వుద్యోగం పీకేస్తారేమో!' అని భయంవ్యక్తపరిచాడు సాంబం.

'అలాంటి భయం నీకక్కర్లేదు. అన్నింటికీ నేవున్నానుగా. నీకు సిగరెట్లు తాగడం, పేకాడటంలాంటి దురభ్యాసాలున్నాయని, నువ్వు జీవితంలో నిలకడగా వుండేవాడివి కాదని చెప్తాను.'

5

మిత్రుడిప్రభావమే అయుంటాలి. లేకపోతే సీతాపతిగారు ఆవిషయం మళ్ళీప్రస్తావించనేలేదు. కొలరోజులు గడిచాయి. ఈ కొలరోజుల్లో సాంబం శారదనుచూడటం తటస్థించలేదు – కారణం సెలవులు – ఓనాడు సీతాపతిగారు అతన్ని పిలిచి శుభలేఖ అందించారు.

'మా అమ్మాయిపెళ్లి-నువ్వు తప్పకుండా రావాలి.' అన్నారు.

'శని వదలింది' అనుకుంటూ శుభలేఖ చూశాడు.

'శారద' అన్నది పెళ్లికూతురుపేరు. మొదట్లో కంగారుపడినా 'కోటిమంది శారదలు వుంటారు. ఇది నా శారదని ఎందుకనుకోవాలి? అయినా సీతాపతిగారమ్మాయిని నే నెరగను గనకనా? ఒకవేళ శారదే అయినా అంతగా ఏడ్వవక్కర్లేదు. ఆరవ అంటే ఆమె కొంచు కంతయిది?' అని తన్ను తాను వూరడించుకున్నాడు.

శారద పెళ్ళికూతురైంది.

సాంబానికి కళ్ళమ్మట నీళ్ళు తిరిగాయి. అతనిముందున్న వస్తువులన్నీ గిరగిర తిరిగాయి. రమణ అతనిభుజంమీద చెయ్యివేశాడు.

'మా చెల్లాయిపెళ్ళికి వచ్చినందుకు థాంక్స్' అన్నాడు.

'ఆ!...శారదమీ చెల్లెలా?'

అవును. ఓమాటు చెప్పానూ...జ్ఞాపకం లేదా? మేంయిద్దరం చిన్నప్పట్నుంచీ కలిసిమెలిసి పెరిగామని – మరో విషయం చెప్తాను – నాన్నగారు ఒప్పుకునివుంటే శారద మిమ్మల్నే పెళ్ళాడేది – కాని ఎందుకో నాన్నగారు ఒక్కసారిగా పరివర్తన చెందారు.'

సాంబం శారదవంక చూశాడు – కళ్ళమ్మట నీళ్ళు కారుతున్నాయి. ఛీ! ... తన భ్రమకాని హోమధూమం కన్నీటికారటాల్ని కదిలించింది అంతే!

వాస్తవికతను ఎదుర్కోటానికి భయపడి వూహాగానాలుచేసేవారికి చివరికి లభించే ప్రతిఫలం ఏమిటో అతను అర్థం చేసుకున్నాడు. కళ్ళు తుడుచుకుందామని జేబురుమాలుకోసం వెదికాడు.

కాని అతని కన్నీరు తుడిచే వస్తువు ఎక్కడా కనపడలేదు. ★

శ్రీ కాఫ్
దగ్గు, ఉబ్బసములకు
దివ్యౌషధము
శ్రీవత్స కెమికల్స్ & డ్రగ్స్
లిమిటెడ్, మదరాసు-30